Vie d'Epicure, fin = DL X, $136-138 - \acute{e}d$. Hicks

Auteur(s) : Diogène Laërce

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

2 Fichier(s)

Mots clés

Hicks, Robert Drew (1850-1929)

Comment citer cette page

Diogène Laërce, Vie d'Epicure, fin = DL X, 136-138 - éd. Hicks, 1925

Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Consulté le 09/10/2025 sur la plate-forme EMAN : https://eman-archives.org/Epicurei/items/show/10

Présentation du document

Date1925 Mentions légales

- Responsabilité éditoriale : Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Texte : Domaine public

Editeur de la ficheDepartment of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle) Contributeur(s)Giovacchini, Julie

LangueGrec ancien

SourceVoir description du texte : CIRIS

Contenus reliés

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.

Description du document

Description Voir description détaillée de l'édition : <u>CIRIS</u> Notice créée par <u>Julie Giovacchini</u> Notice créée le 23/06/2021 Dernière modification le 19/05/2022

DIOGENES LAERTIUS

Μαντικήν δ' ἄπασαν ἐν άλλοις ἀναιρεῖ, ὡς καὶ ἐν τῆ μικρὰ ἐπιτομῆ. καὶ ψησι ' μαντική οὖσα ἀνύπαρκτος, εὶ δὲ καὶ ὑπαρκτή, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἡγητέα γινόμενα.'

Τοσαύτα καὶ περί τῶν βιωτικών καὶ ἐπὶ πλείω

διείλεκται άλλαγόθι.

138 Διαφέρεται δὲ πρός τοὺς Κυρηναϊκοὺς περί τῆς ήδονῆς οἱ μὲν γὰρ τὴν καταστηματικὴν οὐκ ἐγκρίνουσι, μόνην δὲ τὴν ἐν κινήσει ὁ δὲ ἀμφοτέραν * ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς φησιν ἐν τῷ Περὶ αἰρέσεως καὶ φυγῆς καὶ ἐν τῷ Περὶ τέλους καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ βίων καὶ ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐν Μυτιλήνη φιλοσόφους ἐπιστολῷ. ὁμοίως δὲ καὶ Διογένης ἐν τῷ ἐπτακαιδεκάτη τῶν Ἑπιλέκτων καὶ Μητρόδωρος ἐν τῷ Τιμοκράτει λέγουσιν οῦτω νοσυμένης δὲ ἡδονῆς τῆς τε κατὰ κίνησιν καὶ τῆς καταστηματικῆς. ὁ δὶ Ἐπίκουρος ἐν τῷ Περὶ αἰρέσεων οῦτω λέγει ' ἡ μὲν γὰρ ἀταραξία καὶ ἀπονία καταστηματικαί εἰσιν ἡδοναί ἡ δὲ χαρὰ καὶ ἡ εὐφροσύνη κατὰ κίνησιν ἐνεργεία βλέπονται.

137 Έτι πρός τοὺς Κυρηναϊκούς οἱ μὲν γὰρ χείρους τὰς σωματικὰς ἄλγηδόνας τῶν ψυχικῶν, κολάζεσθαι γοῦν τοὺς ἄμαρτάνοντας σώματι ὁ δὲ τὰς ψυχικάς. τὴν γοῦν σάρκα τὸ παρὸν μόνον χειμάζειν, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὸ παρελθόν καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. οὕτως οὖν καὶ μείζονας ἡδονὰς

^{*} This short note on divination is clumsily inserted between the last words of the epistle and the expositor's natural reference to other works of Epicurus treating of ethics; Usener conjectures that it may have come from a Scholium attached to the epistle.

DIOGENES LAERTIUS

είναι τὰς τῆς ψυχῆς, ἀποδείξει δὲ χρῆται τοῦ τέλος είναι τὴν ήδονην τῷ τὰ ζῷα ἄμα τῷ γεννηθῆναι τῆ μὲν εὐαρεστεῖσθαι, τῷ δὲ πόνῳ προσκρούειν φυσικῶς καὶ χωρίς λόγου, αὐτοπαθῶς οὖν φεύγομεν τὴν ἀλγηδόνα: ἴνα καὶ ὁ Ἡρακλῆς καταβιβρωσκό-μενος ὑπὸ τοῦ χιτῶνος βοὰ

δάκνων Ιύζων άμφι δ' ξατενον πέτραι Λοκρών τ' δρειοι πρώνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.

138 Διὰ δὲ τὴν ἡδονὴν καὶ τὰς ἀρετὰς αἰρεῖσθαι, οὐ δι' αὐτάς, ῶσπερ τὴν ἰατρικὴν διὰ τὴν ὑγίειαν, καθά φησι καὶ Διογένης ἐν τῆ εἰκοστῆ τῶν Ἐπιλέκτων, ὅς καὶ διαγωγὴν λέγει τὴν ἀγωγήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος καὶ ἀχώριστόν φησι τῆς ἡδονῆς τὴν ἀρετὴν μόνην τὰ δ' ἄλλα χωρίζεσθαι, οἰον βρωτά.

Καὶ φέρε αὖν δη νῶν τον καλοφῶνα, ὡς ᾶν εἶπος τις, ἐπιθῶμεν τοῦ παντὸς συγγράμματος καὶ τοῦ βίου τοῦ φιλοσόφου, τὰς Κυρίας αὐτοῦ δόξας παραθέμενοι καὶ ταύταις τὰ πᾶν σύγγραμμα κατακλείσαντες, τέλει χρησάμενοι τῆ τῆς εὐδαιμονίας

άρχη.

129 [1.] Τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον αὐτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὕτε ἄλλῳ παρέχει, ιἴιστε οὕτε ἀργαῖς οὕτε χάρισι συνέχεται ἐν ἀσθενεῖ γὰρ πᾶν τὰ τοιοῦτον. [ἐν ἄλλοις δέ φησι τοὺς θεοὺς λόγῳ θεωρητούς, οῦς μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑφεστῶτας, οῦς

^{*} Soph. Trach, 787 f.; but our ass, rend sour for biarre.

* This collection of forty of the most important articles of faith in the Epicurean creed was famous in antiquity. It consists of extracts from the voluminous writings of Epicurus, and may have been put together by a faithful disciple. On the other hand, Epicurus laid great stress (§§ 35, 36) on epitomes of his doctrine being committed to memory; so 662